

Hergebruik op zijn best

door Marian Stubenitsky, foto's van Annie Lavrijssen

Toen het aan het begin van hun huwelijk nog sappelen was maakte Annie Lavrijssen van haar oude spijkerbroek een heel spijkerpak voor haar zoontje.

Deze mentaliteit tekent haar nog steeds. Als iets oud of niet meer te gebruiken is, al dan niet versleten, kan ze er altijd iets nieuws van maken. Van leren lapjes, hoe klein ook, trekt ze meterslange veters met een speciaal apparaatje. Deze kunnen vervolgens als lanceerende kettingdraden in een weefsel meedoen. Of ze snijdt het leer in wybervorm en hecht twee stukjes met een popnagel aan elkaar, alvorens ze om een kettingdraad te leggen. Aan de voorkant is het weefsel zacht van al die stukjes leer, aan de achterkant hard door de popnagels. 'Tegenstrijdig' heet dit werk en het is er een uit een serie met als thema 'Schizofrenie'. Het behoort bij het werk waarmee Annie afstudeert aan de Gemeentelijke Academie voor Schone Kunsten Arendonk in België.

Ruim 30 jaar geleden ontmoetten Annie en ik elkaar tijdens een weekend ikatten in Rockanje, welke cursus door Marijke Dekkers en mij geleid werd. Ze vertelt over haar enthousiasme toen en dat die

Tegenstrijdig, met detail achterkant

cursus voor haar, als beginnend weefster, de liefde voor verven van garens aangewakkerd heeft. Verschillende weefsels, onder andere die welke de ramen van het trappenhuis van haar woonhuis sieren, getuigen hiervan. Sindsdien heeft ze weefcursussen gevolgd bij Marijke in Rotterdam en Vlaarding en voltooide tenslotte de Open Weefopleiding. Daarna vormde ze met medecursisten de groep Kameleon, met wie ze vaak exposeerde. Nog steeds bespreken ze regelmatig elkaars werk.

Met negen jaar deeltijdstudie aan de kunstacademie, waar ze de richting Monumentaal koos, is ze ten tijde van dit gesprek net klaar. "En... het gat?", vragen we haar. "Nee hoor, ik ga eindelijk weer weven, het getouw hoort niet leeg te staan." Naar aanleiding van de proeflappen die ze maakte met de leren veters in de ketting denkt ze misschien zelfs kleding te kunnen weven, bijvoorbeeld voor een rugpand. Ze werkt nog twee dagen per week met haar man in hun bedrijf, op de eerste verdieping van hun woonhuis in Etten-Leur. En ze heeft samen met studiegenoten de groep BIKkels opgericht, Beweging In Kunst. Met hen gaat ze in maart 2016 exposeren in het Streekmuseum van Gennep, met het thema Archeologie.

Tijdens de studie doet ze van alles wat je maar met textiel kunt doen. Vingerhaken, sprang, *ausbrenner*, 'afvallapjes' tot wandkleden naaien, weven. Van lapjes maakt ze rolletjes die ze versterkt met verdunde houtlijm, waar ze weer een soort stelling van maakt, die ze vanuit de academie in de leegstaande Ploegfabriek in Bergeyk exposeert.

Een weverij die waterschade had en heel snel de machines leeg moest halen dankte al die kettinggarens af en Annie kon zes containers vol ophalen. Het was een heidens karwei om de draden te ontwarren maar uiteindelijk kon ze dikke strengen tot bollen winden die ze voor allerlei projecten gebruikt. Een ervan is een op een zelfgemaakt raam geweven spinnenweb dat buiten boven een terrasje gemonteerd is, zodat de druif erin kan groeien. Ze maakte het naar aanleiding van de ervaring in de Ploegfabriek, waar het zo vies was. Een met dat garen geweven lap lag jaren op een tafel in de tuin en ziet er niet meer zo fraai uit, maar is nog steeds intact. Voor het project 'Schizofrenie', waarin ze de ervaring met iemand uit

Spinnenweb, foto Francis van der Have

Verval

Verval

Golgotha

haar omgeving verwerkte, weefde ze met datzelfde afvalgaren een acht meter lang tapijt met een heel mooie weefstructuur, die al wevende gaten en scheuren vertoonde, 'Verval'.

Annie houdt van grof materiaal, ze heeft een lijkwade voor zichzelf geweven waarvoor ze de kettingdraden samenstelde van verschillende materiaalsoorten zoals katoen, wol, zijde en op het spinnewiel twijnende. Vervolgens verfde ze de lange ketting op tafel in verschillende kleuren en tijdens het weefproces bedrukte ze deze met labyrinten.

Als contrast tot dit grove werk zien we overal tegen de ramen heel fijne werkjes hangen, gemaakt in de *ausbrennertechniek*: op stoffen die samengesteld zijn uit katoen of andere cellulosevezels samen met een andere vezel, kan een etsvloeistof aangebracht worden die de katoen als het ware wegbrandt. Na strijken verdwijnt het plantaardige materiaal en het andere garen blijft over. Prachtig teer is het werk 'Golgotha' dat van heel fijn tricot gemaakt is en in meerdere laagjes opgehangen, met een lamp erachter. Annie gebruikte ook oude onderbroeken voor de *ausbrennertechniek*, waarbij de katoen weggeëst wordt en een elastieken breisel overblijft.

Het soort tricot is ook bepalend voor het resultaat, want bij ketting-tricot blijven na het etsen losse draden achter in plaats van een breisel.

Voor een glazen deur weeft ze lamellen. De ketting verft ze eerst en als inslag gebruikt ze oude lamellen. De brede lap snijdt ze met het mesje van een lockmachine in repen.

Voor een opdracht op de Academie over beweging en geluid gebruikte Annie oude metalen hevels en koperen belletjes voor een object. Van repen geverfde lakenstof is ze begonnen een werkstuk in sprang te maken, op een van takken door haarzelf gemaakt raam. Annie is er niet op uit om werk te verkopen, maar niet lang geleden kreeg ze een opdracht om voor iemand die afscheid nam van een laboratorium iets te maken waarin laboratoriumglas verwerkt is. Het werd een breisel van metaaldraad en de pipetten en erlemeyers maakte ze vast met *tie-wraps*. In een grote kolf liet ze het logo van het bedrijf zandstralen.

Bescheiden als ze is zal ze niet gauw op de voorgrond treden, maar Annie Lavrijssen is wel iemand om in de gaten te houden; ze maakt bijzonder mooi werk!

Geverfde lamellen trappenhuis

Beweging en geluid, foto Francis van der Have